

Fremsat den 22. maj 2013 af Klima-, Energi- og Bygningsministeren (Martin Lidegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om leje, lov om leje af almene boliger og lov om elforsyning¹⁾

(Lejeres mulighed for nettoafregning, herunder afgiftsfritagelse for elektricitet fremstillet på vedvarende energi-anlæg)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1390 af 23. december 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, litra c, affattes således:

»c) fremstilles på elproduktionsanlæg ved anvendelse af vedvarende energikilder i form af vindkraft, vandkraft, biogas, biomasse, solenergi, bølge- og tidevandsenergi samt geotermisk varme, og som direkte forbruges af elproducenten eller af en lejer i en udlejningsejendom, når anlægget er placeret i forbindelse med udlejningsejendommen, og den udlejede ejendom udlejes af elproducenten,«

2. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Stk. 1, litra c, finder anvendelse for et nærmere opgjort forbrug af elektricitet fra det kollektive elnet. Omfanget af forbruget svarer til den produktion af elektricitet fra elproduktionsanlægget, jf. stk. 1, litra c, der leveres til det kollektive net, og som opgjort inden for hver time ikke overstiger elproducentens og lejerens forbrug af elektricitet fra det kollektive elnet i samme tidsrum.«

§ 2

I lov om leje, jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 11. august 2010, som ændret ved § 148 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 1611 af 22. december 2010, § 1 i lov nr. 517 af 5. juni 2012 og § 1 i lov nr. 270 af 19. marts 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 45, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»For andre leverancer fra udlejerens til opvarmning, herunder el og gas, samt for udlejerens leverance af el til lejerens forbrug i lejemålet til andet end opvarmning, finder reglerne i §§ 36-44 tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

2. I § 45, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.

3. I § 45, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres »stk. 5« til: »stk. 4«.

4. I § 46, stk. 6, ændres »stk. 3,« til: »stk. 2,«.

§ 3

I lov om leje af almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 11. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1611 af 22. december 2010, § 3 i lov nr. 517 af 5. juni 2012, § 2 i lov nr. 518 af 5. juni 2012 og § 2 i lov nr. 273 af 19. marts 2013, foretages følgende ændring:

1. § 60, stk. 1, affattes således:

»For udlejerens leverance af el til lejerens forbrug i lejemålet til andet end opvarmning finder reglerne i §§ 52-59 tilsvarende anvendelse.«

§ 4

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 576 af 18. juni 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 1390 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

1. I § 8 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, under nærmere angivne betingelser, i samme omfang som efter 1. pkt., kan fritages for betaling af pristillæg m.v. for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på elproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energikilder omfattet af lov om fremme af vedvarende energi, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet.«

2. I § 8 b indsættes efter 1. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, kan fritages for den i §

8, stk. 1, nævnte betalingsforpligtelse for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset effekt eller elproduktion, som anvender vedvarende energikilder omfattet af lov om fremme af vedvarende energi, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet.«

§ 5

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledende bemærkninger

Lovforslaget skal give lejere og udlejere samme mulighed for nettoafregning og afgiftsfritagelse for elektricitet fremstillet på vedvarende energi-anlæg (VE-anlæg), f.eks. solcelleanlæg, som ejere og andelshavere har i dag. Lovforslaget indeholder tillige en præcisering af en hjemmel til, at elektricitet til andre formål end opvarmning kan opkræves særskilt i tillæg til huslejen, som vil muliggøre, at en ejendom med flere lejemål kan opnå nettoafregning og afgiftsfritagelse.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med den politiske aftale af 15. november 2012 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og det Konservative Folkeparti om strategi for solcelleanlæg og øvrige små VE-anlæg. Aftalen indeholdt en ny støtteordning for solceller, som blev udmøntet i lov nr. 1390 af 23. december 2012.

Det var en præmis for indgåelsen af den politiske aftale og vedtagelsen af lov nr. 1390, at den ny støtteordning skulle tilgodese og ensarte de økonomiske vilkår for etablering af solceller i forskellige boligformer. Det var i den forbindelse et ønske, at de lovgivningsmæssige barrierer i lov om afgift af elektricitet, lov om elforsyning, lov om leje og lov om leje af almene boliger, der hindrede lejere i at nettoafregne på lige vilkår med ejere og andelshavere, skulle fjernes. Klima-, Energi- og Bygningsministeren erklærede i en skriftlig meddelelse til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget den 13. december 2012 under lovbehandlingen af lov nr. 1390, at fjernelse af de lovgivningsmæssige barrierer vil være i tråd med strategien for solcelleanlæg og øvrige små VE-anlæg.

Et udvalg bestående af Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet og Skatteministeriet har haft til opgave at analysere mulighederne for at fjerne de lovgivningsmæssige barrierer, der hindrer lejere i at nettoafregne. Lovforslaget er udarbejdet som led i dette udvalgsarbejde.

Forslaget sigter mod, at lejere eller udlejere på lejernes vegne i almene såvel som i private udlejningsejendomme skal kunne nettoafregne deres individuelle elforbrug. Lovforslaget omfatter også erhvervslejere og erhvervsudlejere. I direkte tilknytning til denne udvidelse af personkredsen, som kan få mulighed for nettoafregning af elektricitet fremstillet på VE-anlæg, foreslås, at afgiftsfritagelsen vedrørende nettoafregning i elafgiftsloven ændres i overensstemmelse hermed.

Nettoafregning efter de gældende regler betyder, at ejeren af et solcelleanlæg gratis kan bruge den elektricitet, som ejeren selv producerer uden at blive pålagt PSO-tarif, afgifter og moms af disse. Der skal være tale om direkte eget forbrug.

Lovforslaget har til formål at muliggøre, at en lejer eller en udlejer kan nettoafregne efter henholdsvis en individuel eller kollektiv model, afhængig af om anlægget, som kun kan tilsluttes én forbrugsinstallation, er tilsluttet direkte til den enkelte lejers forbrugsinstallation (typisk i rækkehus) eller til udlejerens forbrugsinstallation (typisk i lejlighed).

Den individuelle model giver lejeren af en bolig eller af et erhvervslejemål mulighed for at nettoafregne egetforbrug fra et elproducerende anlæg, som er ejet af udlejer, men tilsluttet i den enkelte lejers forbrugsinstallation. Denne model vil typisk kunne anvendes i rækkehuse, tæt-lav-bebyggelser og fritliggende lejeboliger, men vil også kunne finde anvendelse på etageejendomme, hvor afgrænsede solcelleanlæg på bygningens tag tilsluttes direkte til de enkelte lejemåls forbrugsinstallationer og afregnes individuelt. I denne model er det lejeren, der nettoafregner eget forbrug og har kontraktforholdet med elleverandør og netvirksomhed, mens udlejer ejer solcelleanlægget og dermed producerer elektriciteten. Med elleverandør forstås den virksomhed, som sælger elektricitet til kunden, og netvirksomheden er den virksomhed, som distribuerer elektriciteten til kunden.

Den kollektive model giver udlejer af et eller flere lejemål mulighed for at nettoafregne såvel egetforbrug som forbrug til fællesformål og en eller flere bolig- eller erhvervslejerers forbrug, når lejemål m.v. er tilsluttet udlejerens forbrugsinstallation. Det elproducerende anlæg er ejet af udlejer og tilsluttet samme forbrugsinstallation. Denne model vil typisk finde anvendelse i ejendomme med flere lejemål. Det er udlejer, der har kontraktforholdet med elleverandøren og netvirksomheden og som står for indkøb, salg og afregning af el. Der vil ved denne model skulle installeres bimålere i hver enkelt lejemål med henblik på at muliggøre en opgørelse af de enkelte lejerers betaling (refusion) til udlejer for udlejerens udgifter til indkøb af supplerende el, dvs. el som det er nødvendigt at indkøbe udover den egenproducerede, jf. nærmere nedenfor om ændringer i lejelovgivningen.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Nettoafregning efter elforsyningsloven

3.1.1. Gældende ret

Klima-, energi- og bygningsministeren kan med hjemmel i §§ 8 a og 8 b i lov om elforsyning fastsætte regler om nettoafregning i forhold til producenters eget forbrug af elektricitet.

I forhold til lejere giver bestemmelsen mulighed for at fastsætte regler, der giver f.eks. en udlejer, som ejer et elproduktionsanlæg, mulighed for at nettoafregne den elektricitet, udlejer selv forbruger, herunder forbrug til fælles formål. Hvis en lejers elforbrug skal indgå i en udlejers mulighed for nettoafregning, skal lejemålet være tilsluttet udlejerens forbrugsinstallation. Ellers er der ikke tale om, at udlejer selv forbruger denne elektricitet.

I de fleste tilfælde er lejemål imidlertid ikke tilsluttet udlejerens forbrugsinstallation, og elektriciteten afregnes individuelt. Det er vurderet, at der i begrænset omfang også er hjemmel til at fastsætte regler om, at en lejer, som ikke ejer elproduktionsanlægget, vil have mulighed for at nettoafregne egetforbruget, når elproduktionsanlægget er tilsluttet i lejerens egen forbrugsinstallation, og lejerens elforbrug afregnes individuelt. Dette fremgår imidlertid ikke udtrykkeligt af bestemmelsen.

3.1.2. Lovforslagets udformning

Det er vurderet nødvendigt med en præcisering af klima-, energi- og bygningsministerens adgang til at fastsætte regler om, at elforbrugere, der ikke selv producerer elektricitet, kan nettoafregne. Det foreslås derfor, at der i lovtæksten gives udtrykkelig hjemmel til, at der kan fastsættes regler om, at elforbrugere, som ikke ejer elproduktionsanlæg, kan nettoafregne.

Lovforslaget muliggør herefter en generel ligestilling mellem ejere og lejere i forhold til muligheden for nettoafregning af elektricitet fra VE-anlæg, eksempelvis solcelleanlæg.

3.2. Afgiftsfritagelse efter elafgiftsloven

3.2.1. Gældende ret

Efter hovedreglen i elafgiftslovens § 1 skal der betales elafgift af elektricitet, som forbruges her i landet. I lovens § 2 er der fastsat flere undtagelser til hovedreglen, herunder afgiftsfritagelse vedrørende VE (vedvarende energi). Undtaget fra afgift ifølge lovens § 2, stk. 1, litra c, er således elektricitet, som fremstilles på elproduktionsanlæg omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, i lov om fremme af vedvarende energi, og som direkte forbruges af producenten. Der er tale om solcelleanlæg og forskellige andre VE-anlæg, som producerer elektricitet. Ved producenten af denne elektricitet forstås ejeren af elproduktionsanlægget.

Med elafgiftslovens § 2, stk. 3, bestemmes desuden, at elektricitet, som er produceret på et af disse VE-anlæg, kan nettoafregnes på timebasis efter regler fastsat i medfør af lov om elforsyning. Det betyder, at afgiftsfri elektricitet fra VE-anlæggene kan indsættes på og haves til forbrug fra det kollektive elnet inden for en time.

Dette elforbrug er også fritaget for energispareafgiften i CO₂-afgiftsloven.

Der er mulighed for denne afgiftsfritagelse efter reglerne i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (2003/96)). Efter direktivets artikel 15, stk. 1, litra b, kan medlemsstaterne således indrømme afgiftsfritagelse for elektricitet fra bl.a. solenergi og vindenergi.

For så vidt angår den personkreds, som efter loven kan opnå afgiftsfritagelsen, gælder det princip, at elproducenten (ejeren af VE-anlægget) og forbrugeren af den omhandlede elektricitet skal være den samme fysiske eller juridiske person.

3.2.2. Lovforslagets udformning

Med forslaget udvides personkredsen af elforbrugere, som kan opnå denne afgiftsfritagelse for elforbrug. Efter forslaget skal fritagelsen også kunne opnås af lejere i en udlejningsejendom, i forbindelse med hvilken VE-anlægget er placeret, når det er udlejerens af udlejningsejendommen, som ejer VE-anlægget. Endvidere foreslås præciseringer af ordlyden af afgiftsfritagelsen.

3.3. Særskilt opkrævning af lejerens betaling for elforbrug

3.3.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i lejeloven kan udlejerens kræve udgifterne til forsyning med el til opvarmning i de enkelte boligenheder refunderet efter regler om varmeregnskaber.

For private lejeboligers vedkommende fremgår det af lejelovens § 45, stk. 1, at reglerne om varmeregnskaber finder tilsvarende anvendelse for udlejerens forsyning med el til opvarmning, mens det for almene lejeboliger fremgår af almenlejelovens § 52, stk. 2, at udgifter til el til opvarmning kan medtages i varmeregnskabet.

For udlejerens levering af el til andet formål end opvarmning er det i lejelovens § 45, stk. 2, fastsat, at reglerne i lovens § 37, stk. 2, 4 og 5, finder anvendelse, for så vidt angår elektricitetsmålere. En tilsvarende bestemmelse findes i almenlejelovens § 60, stk. 1, hvorefter lovens § 54, stk. 2, 4 og 5 finder anvendelse, for så vidt angår elektricitetsmålere, hvis udlejerens leverer el til andet formål end opvarmning.

Ovennævnte henvisninger indebærer, at beboerrepræsentanterne eller et flertal af lejerne efter lejeloven henholdsvis et flertal af beboerne på et afdelingsmøde efter almenboligloven kan beslutte, at fordeling af udgifter til el til andet formål end opvarmning skal ske efter elektricitetsmålere, og at udgifterne skal betragtes som en forbedring, og at ændringen kan gennemføres med 6 ugers varsel.

Det fremgår imidlertid ikke af reglerne, om det har været hensigten, at lejerens betaling skal kunne opkræves særskilt som tillæg til lejen, og i givet fald efter hvilke regler betalingen skal opkræves.

Bestemmelserne kom ind ved et ændringsforslag til L 706 fra 1982 (Folketingstidende 1982/83, tillæg B, s. 783 ff). Det fremgår imidlertid hverken af bemærkningerne til lovforslaget eller af betænkningen, efter hvilke regler lejernes betaling skal opkræves særskilt fra lejen, herunder om betaling skal ske ved et direkte kundeforhold imellem lejeren og elleverandøren eller om udlejerens kan opkræve betalingen i kraft af et regnskab for udgifterne. Det bemærkes i denne forbindelse, at der ikke som for el til opvarmning er en henvisning til varmeregnskabsreglerne.

Reglen blev overført uændret til almenlejeloven, da denne blev vedtaget ved lov nr. 968 fra 1997. Hidtil havde lejeloven omfattet både private og almene lejeforhold.

Nyere retspraksis, herunder navnlig højesterets dom offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen i 2009, s. 2497 (U 2009.2497H), har generelt fastslået, at særskilt opkrævning af beløb, der ville kunne indeholdes i huslejen, som tillæg til

lejen, forudsætter, at der er hjemmel hertil. Da den gældende retsstilling ikke indeholder en klar hjemmel til særskilt opkrævning af lejerens betaling for el til andet end opvarmning, foreslås reglerne præciseret, så det udtrykkeligt fremgår, at betalingen kan opkræves særskilt efter reglerne om varmeregnskaber svarende til det, der gælder for el til opvarmning.

3.3.2. Lovforslagets udformning

Ved den foreslåede ændring af lejeloven og almenlejeloven foreslås det præciseret, at ikke alene el til opvarmning, men tillige el til andre formål end opvarmning, kan opkræves særskilt som tillæg til huslejen efter reglerne for varmeregnskaber, da dette er en forudsætning for, at udlejeren kan nettoafregne for lejernes elforbrug i lejemålet (den kollektive model). I dag er den altovervejende hovedregel, at den enkelte lejer afregner direkte med elleverandøren således, at elforsyningen er lejeforholdet uvedkommende. Med forslaget præciseres som nævnt muligheden for at udlejeren leverer el til lejerne, som afregner deres forbrug efter fordelingsmålere i de enkelte lejemål. Udlejeren skal aflægge regnskab overfor lejerne efter reglerne for varmeregnskaber. Hidtil har der alene været udtrykkelig lovhjemmel for særskilt opkrævning af udgifter til el til opvarmning efter varmeregnskabsreglerne.

Der er ikke foreslået ændringer af erhvervslejeloven, da det overlades til parterne at træffe de fornødne aftaler. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der for mange momsregistrerede erhvervslejerers vedkommende vil være begrænset interesse i at modtage el fra et VE-anlæg, da de i forvejen i vidt omfang er fritaget for elafgifter. Dette har endvidere betydning for beregning af forbedringsforhøjelse, da en forbedringsforhøjelse skal modsvare forøgelsen af lejemålets leje- og brugsværdi. I relation til VE-anlæg så som solceller er det den billigere elforsyning, som er af interesse for lejerne. For erhvervslejerne, som i forvejen er fritaget for elafgifter, vil forøgelsen af lejeværdien imidlertid være begrænset, hvilket vil komme til udtryk ved beregningen af forbed-

Tabel 1

Provenuvirkning ved indførelse af nettoafregning for lejerne

Mio. kr. (2013 niveau)	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	varigt
Umiddelbart mindreprøvenu	5	10	10	15	15	20	20	25	20
Mindreprovenu efter tilbageløb	5	5	10	10	15	20	20	25	15
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	5	5	10	10	15	15	20	20	15

Anm: Adfærdseffekten dækker over afledte ændringer i afgiftsgrundlaget som følge af afgiftsændringen. Afgiftsændringen påvirker herudover den disponible arbejdsindkomst, enten via lønninger eller priser, og derigennem arbejdsudbuddet.

PSO-omkostningerne for elforbrugerne skønnes at udgøre ca. 1 mio. kr. i 2013 stigende til ca. 4 mio. kr. i 2020. Forøgelsen af PSO-omkostningerne har ingen økonomiske konsekvenser for staten, da udgifterne hertil, herunder administrationsomkostningerne, betales af elforbrugerne.

ringsforhøjelsen. I erhvervslejemål vil det derfor være hensigtsmæssigt, at udlejeren og lejerne drøfter, hvorvidt erhvervslejemålet skal være omfattet af VE-anlægget.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

I forhold til gældende ret vil forslaget om at give lejere mulighed for nettoafregning medføre dels udgifter for elforbrugerne i form af højere PSO-tariffer og dels et skatte- og afgiftstab for staten i det omfang, der fortrænges afgiftsbelagt elforbrug.

I forbindelse med aftalen om strategi for solcelleanlæg og øvrige små VE-anlæg af 15. november 2012 og den efterfølgende vedtagelse af lov nr. 1390 af 23. december 2012 var det en forudsætning, at støttereglerne ikke kun skulle komme ejere til gode, men at også lejerne skulle have mulighed for at etablere solcelleanlæg på samme vilkår. Med lovforslaget sikres dette, og udbygningen med solcelleanlæg som følge heraf vurderes at være indeholdt i den samlede forventede udbygning på ca. 500 MW frem mod 2020. Overordnet set vurderes lovforslaget således ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Isoleret set vurderes udbygningen med solcelleanlæg i forbindelse med lejeboliger og erhvervslejemål at blive ca. 50 MW frem til 2020 eller gennemsnitligt ca. 6 MW om året. Heraf vedrører ca. 1 MW årligt erhvervslejerne. Desuden skønnes det, at både private lejere og erhvervslejerne vil anvende 60 pct. af den egenproducerede elektricitet.

I 2013 skønnes der at være en fuld udbygning på 6 MW til trods for, at lovforslaget først forventes at træde i kraft i sommeren 2013. Dette skyldes, at der sandsynligvis vil være eksisterende anlæg, der udvides fra fællesforbrug til nettoafregning af individuelt forbrug.

Forslaget skønnes at medføre et provenutab for staten på 5 mio. kr. i 2013 efter tilbageløb og 5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til 15 mio. kr., jf. tabel 1. Provenutabet vedrører både et afgiftstab og et skattetab.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for regioner og kommuner. Den løbende administration varetages af Energinet.dk, som allerede i dag administrerer de øvrige tilskud til miljøvenlig elproduktion.

Lovforslaget har ingen nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige i øvrigt.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Med forslaget får virksomheder i lejede lokaler mulighed for at nettoafregne elforbruget fra elproducerende anlæg, som er ejet af udlejer. Disse virksomheder får herved mulighed for at øge indtægterne svarende til de fordele, der kan opnås med nettoafregning mod at opfylde de administrative krav hertil.

I forhold til gældende ret ændrer dette lovforslag ikke på støtten til VE-anlæg, og forslaget vurderes samlet set ikke at medføre en yderligere udbygning med solcelleanlæg i forhold til de hidtidige forventninger. Forslaget vurderes derfor ikke at ikke give øgede indtægtsmuligheder for de virksomheder, der sælger solcelleanlæg.

Forslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsen Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Erhvervs- og Vækstministeriets virksomhedspanel. TER havde ingen bemærkninger til forslaget.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke direkte administrative konsekvenser for borgerne. Personer, der ønsker at opnå støtte, vil dog skulle opfylde de administrative krav herfor, såsom anmeldelse, krav til måling af forbrug og dokumentation heraf m.v. Disse konsekvenser er imidlertid kun relevante for dem, der vælger at benytte sig af støtteordningerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Forventningerne i lov nr. 1390 af 23. december 2012 var en nettoudbygning på ca. 500 MW solceller m.v., hvilket vil medføre en øget VE-produktion på omkring 0,5 TWh i 2020. Dette forventes at medføre en reduktion af drivhusgasemissionen på ca. 0,2 mio. ton. I forhold til disse forventninger har lovforslaget ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens §§ 8a og 8 b om ministerens adgang til at fastsætte regler om, at elforbrugere, der ikke selv producerer elektricitet, kan nettoafregne, vurderes ikke umiddelbart at have EU-retlige konsekvenser. Det skal bemærkes, at de ændrede støttesatser til VE-anlæg, herunder solcelleanlæg, som følger af lov nr. 1390 af 23. december 2012, er blevet statsstøtteanmeldt og endnu ikke er godkendt. I forbindelse med Europa-Kommissionens statsstøttebehandling oplyses også om nettoafregningsordningen.

Forslagets § 1 om ændringer i elafgiftsloven notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

Forslagets ændringer af lejeloven og almenlejeloven har ikke EU-retlige konsekvenser.

10. Høring

Udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet - Advokatsamfundet, Agroskat, Altinex Oil Denmark A/S, Akademisk Arkitektforening, Affald Danmark, Andelsboligernes Fællesrepræsentation, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, AV Miljø, BDO Kommunernes revision, Blik- og Rørarbejderforbundet, Boligselskabernes Landsforening, BOSAM, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen ForbrugerElektronik, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggesocietetet, Byggeskadefonden, Byggeri, Informationsteknologi, Produktivitet og Samarbejde (BIPS), Byggeriets Evaluerings Center, Byggherreforeningen i Danmark, CO-industri, Coop Danmark, CEPOS, CEVEA, Concito, Dagrofa, DAFOKA, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danisco, Danish Operators, Danmarks Lejerforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Vindmølleforening, Dansk affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Energi, Dansk Energibranche forening (DEBRA), Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas, Dansk Gastekniske Center (DGC), Dansk Golf Union, Dansk Metal, Dansk Mode og Textil, Dansk Iværksætterforening, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Solvarme Forening, Dansk Standard, Dansk Supermarked, Dansk Told og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Udlejere, DANVA, Datatilsynet, De Grønne, De Samvirkende Købmænd, DELTA Dansk Elektronik, Den Danske Dommerforening, Den Danske Landinspektørforening, Det økologiske Råd, DI ITEK, DI – Organisation for erhvervslivet, Dommerfuldmægtigforeningen, DONG Energy A/S, Dong E&P, DS Håndværk & Industri, EC-Power, Ejendomsforeningen Danmark, Energi Danmark, Energi- og olieforum.dk, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energimidt, Energitilsynet, Energitjenesten, Erhvervslejerens Landsorganisation, E.ON Danmark A/S, Esbensen Rådgivende Ingeniører A/S, European Solar Farms, 3F Fagligt Fælles Forbund, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af danske bryghuse, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FAB), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen for danske biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Frie Elforbrugere, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, FSR Danske revisorer, Gaia Solar A/S, Greenpeace, Grundejernes Investeringsfond, GTS

(Godkendt Teknologisk service), Hess ApS, HMN Naturgas I/S, HORESTA, Huslejenævns- og Beboerklagenævnsforeningen, Håndværksrådet, Indukraft Sekretariatet c/o Dansk Industri, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, International Transport Danmark, Kalk og Teglværksforeningen, KE Vind A/S, KOOOPERATIONEN, KTO - Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, KL (Kommunernes Landsforening), KL - Økonomisk sekretariat, KPMG, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for bæredygtig Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), LCA Center, Landsbrancheklubben for Hotel og Restauration, Landsbyggefonden, Landsforeningen for bæredygtigt landbrug, Landsforeningen Naboeer til Kæmpevindmøller, Ledernes Hovedorganisation, Lejernes Landsorganisation, Marius Pedersen A/S, Mineralolie Brancheorganisationen, Mærsk Olie og Gas AS, Nationalt center for Fødevarer og Jordbrug, Nationalt center for Miljø og Energi, Naturgas Fyn, NOAH Energi og Klima, NORD, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk Solenergi, Nærbutikkernes Landsforening,

Olie Gas Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Reel Energi Oplysning (REO), Rejsearrangørerne i Danmark, Restaurantsbranchen.dk, Risø (DTU), Sammenslutningen af danske elforbrugere (SDE), Serviceforbundet, SKAT, Skatteborgerforeningen, Skattefaglig Forening, Statens Byggeforsknings Institut, Statoil A/S, Tekniq, Teknologisk Institut, Telekommunikationsindustrien, Uafhængige Bygningssagkyndige og Energikonsulenter (FUBE), Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, VE-Byg, VedvarendeEnergi, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheorganisation, Vestas Wind systems A/S, Videncentret for energibesparelser i bygninger, Videncentret for Landbrug, Vindenergi Danmark, Vindmølleindustrien, Vin- og Spiritusorganisationen i Danmark, WWF Verdensnaturfonden, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Østkraft, Aalborg Portland og Aalborg Universitet.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/Mindreudgifter	Negative konsekvenser/Merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Nærværende forslag ændrer ikke på de ved vedtagelsen af lov nr. 1390 og lovforslag L 199 forudsatte varige statslige provenuændringer.	Isoleret set er de statslige tab af elafgifter som følge af lovforslaget skønnet at udgøre 5 mio. kr. i 2013 med en varig virkning efter tilbageløb og adfærd på ca. 15 mio. kr./år.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Virksomheder i lejede lokaler får mulighed for at udnytte fordelene ved nettoafregning.	Nærværende forslag vurderes ikke at ændre på de forventede samlede PSO-omkostninger for elforbrugere frem mod 2020. Isoleret set skønnes PSO-omkostningerne som følge af udbygning med solcelleanlæg i det lejede byggeri til ca. 1 mio. kr. i 2013 stigende til 4 mio. kr. i 2020.
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget skønnes ikke at ændre på den forventede udbygning med solceller, som resulterer i en samlet reduktion af drivhusgasemissionen på ca. 0,2 mio. ton i 2020.	
Administrative konsekvenser for borgerne		Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslagets § 1 om ændringer i elafgiftsloven notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode. Der vurderes ikke at være EU-retlige konsekvenser af ændringerne af lejeloven, almenlejeloven og elforsyningsloven	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

(§ 2, stk. 1, litra c)

Der foreslås en udvidelse af personkredsen, som kan opnå fritagelse for elafgifter for elforbrug i henhold til elafgiftslo-

vens § 2, stk. 1, litra c. Der er tale om en afgiftsfritagelse for elektricitet, som er fremstillet på solcelleanlæg og andre VE-anlæg, som er omfattet af bestemmelser i lov om fremme af vedvarende energi. I dag er det kun elproducenten (ejer af produktionsanlægget), som kan opnå afgiftsfritagelse for forbrug af elektricitet fra anlægget. Det foreslås nærmere, at fritagelsen for forbrug af elektricitet fra denne type anlæg også skal kunne opnås af lejere af boliger eller er-

hvervslejemål m.v. i ejendommen, i forbindelse med hvilken anlægget er placeret, når udlejerer ejer anlægget.

Endvidere foreslås, at de omfattede elproduktionsanlæg fremgår direkte af bestemmelsen om afgiftsfritagelse i stedet for, at afgrænsningen som nævnt sker ved en henvisning til lov om fremme af vedvarende energi. De omfattede anlæg er således fortsat elproduktionsanlæg, som fremstiller elektricitet på basis af vedvarende energikilder i form af vindkraft, vandkraft, biogas, biomasse, solenergi, bølge- og tidevandsenergi samt geotermisk varme.

Til nr. 2

(§ 2, stk. 3)

Med den nuværende bestemmelse i elafgiftslovens § 2, stk. 3, er det fastslået, at elektricitet, der er produceret på anlæg, som er omfattet af elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c (afgiftsfritagelsen), kan afregnes på timebasis efter regler udstedt i medfør af lov om elforsyning. Det betyder, at afgiftsfri elektricitet fra VE-anlæggene kan indsættes på og haves til forbrug fra det kollektive elnet. Det er en betingelse, at det sker på timebasis, dvs. i samme tidsrum inden for en time. Det foreslås, at denne mulighed for afgiftsfri nettoafregning på timebasis fremgår direkte af bestemmelsen i elafgiftslovens § 2, stk. 3. Der er udelukkende tale om en tydeliggørelse af bestemmelsens nuværende indhold. Bestemmelsen vil gælde for nettoafregnet elforbrug hos lejere, der, som nævnt i bemærkningen til nr. 1, foreslås omfattet af afgiftsfritagelsen i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c.

Til § 2

Til nr. 1

(§ 45, stk. 1)

Efter den gældende § 45, stk. 1, kan udlejerer få refusion for udgifter til den el, som udlejerer leverer til lejerne, når der er tale om el til opvarmning, jf. lejelovens § 36, stk. 1. Bestemmelserne indebærer, at udlejerer skal aflægge et regnskab for de afholdte udgifter efter reglerne i lovens kapitel VII om varmebetaling m.v. for at kunne få refusion.

En tilsvarende bestemmelse gælder ikke for det tilfælde, hvor udlejerer leverer el til lejerer til andet end opvarmning. Problemstillingen har imidlertid ikke haft større opmærksomhed, idet den altovervejende hovedregel i praksis er, at den enkelte lejer afregner direkte med netvirksomheden og elleverandøren efter en elektricitetsmåler. Denne retsstilling har tillige været tilstræbt fra lovgivers side af hensyn til at øge synligheden af den enkelte lejers elforbrug og dermed mulighed for at spare på eget elforbrug.

Nyere retspraksis - herunder især Højesterets dom, offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 2009, s. 2497 (U 2009.2497H) - har generelt fastslået, at særskilt opkrævning af beløb, der ville kunne indeholdes i huslejen, som tillæg til lejen forudsætter, at der er hjemmel hertil. Samtidig er interessen for, at udlejerer kan levere el til lejerne, øget betydeligt ved muligheden for at forsyne ejendommen med el fra et

VE-anlæg, herunder ved at opsætte solceller på ejendommen.

Ved installation af sådanne anlæg umiddelbart på den enkelte boligenhed med forbindelse fra anlægget direkte til enhedens egen elinstallation kan lejerer selv nettoafregne. I denne situation er elforsyning ikke en del af lejerforholdet, idet lejerer har det direkte kundeforhold til netvirksomheden og elleverandøren, og der er derfor ingen barrierer for, at den pågældende lejer som nævnt selv vil kunne nettoafregne med netvirksomheden og elleverandøren.

I de tilfælde, hvor VE-anlægget etableres som et anlæg for ejendommen og udlejerer leverer el til lejerne, er det udlejerer, der skal nettoafregne for anlæggets elproduktion. Dette forudsætter, at udlejerer kan opkræve de udgifter, som udlejerer har afholdt, særskilt hos de enkelte lejere, jf. nærmere herom nedenfor.

Da det er uklart, om den nuværende retsstilling indeholder den fornødne lovhjemmel til at opkræve særskilt betaling for lejerers elforbrug til andet end opvarmning, f.eks. belysning, foreslås det præciseret, at udlejerer ikke alene for el til opvarmning men tillige for el, der leveres til lejerer til andet end opvarmning, kan kræve sine udgifter til elleverancen refunderet efter de regler, som gælder for varmeregnskaber. Det følger af målerbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 891 af 9. oktober 1996), at ordningen forudsætter, at der installeres fordelingsmålere i de enkelte boligenheder til fordeling af den udgift, som udlejerer afholder til levering af el.

Reglerne om varmeregnskaber tager udgangspunkt i det princip, at der i regnskabet kun kan medtages udgifter til »brændsel«, herunder el og gas. Dette indebærer, at der i varmeregnskabet ikke kan medtages udgifter til etablering og vedligeholdelse af ejendommens varmeanlæg. Udgifter hertil kan alene indregnes i selve huslejen. I relation til et solcelleanlæg indebærer dette, at den udgift, som kan medtages i regnskabet, er den samlede udgift, som udlejerer har afholdt til levering af el, og den samlede indtægt i form af betaling for den solcelle-el, der er leveret til elnettet. Udlejerer skal således i regnskabet opgøre den samlede udgift, som er afholdt til levering af el fra udlejerers netvirksomhed og elleverandør, herunder alle afgifter m.v. Herfra skal trækkes den betaling, som udlejerer modtager for den el, der er leveret til elnettet fra solcelleanlægget. Udlejerer får dermed refusion for den samlede udgift til el leveret til lejerne i ejendommen. Lejernes betaling for elforbrug, som leveres af udlejerer, kan opkræves efter reglerne om varmeregnskaber. Det følger heraf, at betalingen ikke kan medtages i et egentligt varmeregnskab men må opkræves i et separat regnskab alene for eludgifter.

Installation af et VE-anlæg, herunder solcelleanlæg, vil som udgangspunkt være en forbedring, som kan udløse en forbedringsforhøjelse og hermed indgå i huslejen. Forhøjelsen beregnes efter lejelovgivningens almindelige regler herom og fordeles på de lejemål, som er tilsluttet anlægget. Udgangspunktet er som for andre forbedrings vedkommende, at det er udlejerer, der beslutter, om der skal etableres et VE-anlæg på ejendommen. Forbedringsforhøjelsen er varig

og modsvares af, at udlejerens har pligt til at vedligeholde og i fornødent omfang udskifte anlægget.

Som konsekvens af reglerne om frit valg af leverandør, jf. nedenfor, kan den enkelte lejer indgå i et direkte aftaleforhold med en elleverandør. Dette forudsætter, at lejerens også indgår i et direkte aftaleforhold med netvirksomheden. Udlejerens kan ikke kræve, at lejerne er tilsluttet den fælles forsyning af el via udlejerens.

Elforsyningslovens § 6, stk. 1, fastsætter, at den enkelte forbruger frit kan vælge leverandør. Dette indebærer, at en lejer ikke er bundet af et vilkår om fælles levering af el fra udlejerens. Den enkelte lejer vil således kunne påberåbe sig retten til frit at kunne vælge elleverandør, og dermed ikke være tilsluttet udlejerens elforsyning i ejendommen. I ejendomme, hvor udlejerens har etableret f.eks. et solcelleanlæg, vil dette indebære, at den pågældende som lejer vil være forpligtet til fortsat at betale den forbedringsforhøjelse, som hidrører fra udlejerens etablering af anlægget, uden at få del i den gevinst, der følger af produktionen af el fra anlægget. Der vil derfor for lejerens være et klart incitament til at tilslutte sig ordningen.

Hvis udlejerens leverer el til lejerne, anses udlejerens at være erhvervsdrivende i relation til lov om visse forbrugeraftaler. Dette indebærer blandt andet, at lejerens (forbrugeren) over for udlejerens kan opsiges leverancen af el med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse.

Uenighed om lejerens betaling for el, som afregnes efter reglerne om varmeregnskaber, kan indbringes for huslejenævnet efter bestemmelsen i lejelovens § 106, nr. 7. Det følger af reglerne om varmeregnskaber, at udlejerens i regnskabet skal give oplysning om lejerens ret til at gøre indsigelse imod regnskabet.

(§ 45, stk. 2)

Det foreslås, at § 45, stk. 2 ophæves. Forslaget er en konsekvens af, at det nu i stk. 1 præciseres, at der kan opkræves betaling for udlejerens leverance af el til andet end opvarmning som tillæg til huslejen efter reglerne om varmeregnskaber. Med denne præcisering følger, at opkrævningen beregnes på grundlag af en fordelingsmåler i den enkelte boligenhed. Målerkravet følger af målerbekendtgørelsen, jf. nærmere ovenfor.

Til nr. 2-4

(§ 45, stk. 3, § 45, stk. 6, og § 46, stk. 6)

Forslaget er en konsekvens af, at § 45, stk. 2, ophæves, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1

(§ 60, stk. 1)

Med den foreslåede ændring af lovens § 60, stk. 1, præciseres, at udlejerens udgifter til leverance af el kan kræves refunderet efter de gældende regler om varme- og vandregns-

skaber. Ændringerne svarer i hovedsagen til de ændringer, som er foreslået i lejeloven. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1, ovenfor.

For almene boligers vedkommende indbringes uenighed om lejerens betaling for el, som opkræves efter varme- og vandregnskabsreglerne, dog for beboerklagenævnet efter lovens § 56, stk. 3 og 4.

I alment byggeri udøves udlejerens ret til at beslutte forbedringsarbejder af beboerdemokratiet. Det er således lejerne (beboerne), som på et afdelingsmøde træffer afgørelse om forbedringsarbejder, herunder etablering af VE-anlæg, som eksempelvis solcelleanlæg. Når en sådan beslutning er truffet, er den bindende for alle beboere, som anlægget omfatter.

Forbedringsarbejderne finansieres ved optagelse af eksterne lån og/eller via interne midler. Beboerne betaler finansieringsudgifterne ved en tilsvarende forhøjelse af huslejen, jf. det balanceløjprincip der gælder for alment byggeri.

Lejeforhøjelsen bortfalder ved udamortisering af lån, der er optaget til finansiering af forbedringsarbejderne. Beboerne skal dog fortsat – som en del af huslejen – betale udgifterne til vedligeholdelse og udskiftning af anlægget som en del af huslejen, jf. balanceløjprincippet.

Udlejerens leverance af el til beboerne (lejerne) beror – ligesom i det private udlejningsbyggeri – på individuelle aftaler, jf. reglerne om frit elleverandørvalg. Lejerne har dog et klart incitament til at indgå og forblive i en sådan aftale, dels fordi de herigennem får andel i de særlige fordele, der er forbundet med produktionen i anlægget (nettoafregning), dels fordi de som nævnt under alle omstændigheder vil skulle bidrage til etablering og efterfølgende vedligeholdelse af anlægget gennem deres huslejebetalinger.

Til § 4

Til nr. 1

(§ 8 a, stk. 1)

Det gældende § 8 a, stk. 1, giver bl.a. mulighed for at fastsætte regler, der giver en udlejer, som ejer elproduktionsanlæg, adgang til at nettoafregne den elektricitet, som udlejerens selv forbruger. Ved »selv forbruger« forstås udlejerens egetforbrug, forbrug til fælles formål og en eller flere bolig- eller erhvervslejerens forbrug, når lejemålene er tilsluttet udlejerens fælles forbrugsinstallation. I disse tilfælde er det udlejerens, der er elforbruger i forhold til det samlede elforbrug, der afregnes over den fælles forbrugsinstallation.

Med forslaget fastslås klima-, energi- og bygningsministerens adgang til at fastsætte regler, som udtrykkeligt giver lejere mulighed for fritagelse for at betale beløb til dækning af pristillæg m.v. til miljøvenlig elektricitet i forhold til egetforbruget af elektricitet.

Herved kan lejere af boliger blive sidestillet med ejere af ejerboliger og andelshavere i forhold til muligheden for nettoafregning på baggrund af elektricitet fra f.eks. solcelleanlæg. Den hjemmel til fritagelse for betaling af pristillæg

m.v. som foreslås indført for lejere, svarer til hjemlen for fritagelse, som allerede gælder for ejere af anlæg efter den gældende § 8 a, stk. 1. Det følger af den gældende § 8 a, stk. 1, at ministeren kan fastsætte regler om, at elforbrugere, som helt eller delvis selv producerer den elektricitet, de selv forbruger, under nærmere angivne betingelser kun skal betale pristillæg m.v. som nævnt i §§ 58, 58 a og 58 b i lov om elforsyning og §§ 36-50 i lov om fremme af vedvarende energi i forhold til det elforbrug, som aftages gennem det kollektive elforsyningsnet. Heri ligger, at disse elforbrugere ikke skal betale disse pristillæg m.v. af den elektricitet, som de selv har produceret og forbrugt. Med forslaget foreslås en tilsvarende hjemmel for ministeren til at kunne fritage lejere for betaling af de samme pristillæg, hvis visse nærmere angivne betingelser er opfyldt.

Det bemærkes i den forbindelse, at der er fremsat forslag til ændring af paragrafhenvisningerne i § 8 a, stk. 1, 1. pkt., ved ændringsforslag til lovforslag nr. L 135, som ved dette lovforslags fremsættelse endnu ikke er vedtaget. Da det følger af forslaget til § 8 a, stk. 1, 3. pkt., at betalingsfritagelsen for lejere skal svare til fritagelsen efter § 8 a, stk. 1, 1. pkt., vil en ændring af paragrafhenvisningerne i § 8 a, stk. 1, 1. pkt., som følge af L 135 derfor også få virkning for den foreslåede ændring af § 8 a, stk. 1, 3. pkt. Herved sikres den ønskede ligestilling mellem ejere og lejere.

Bestemmelsen er særligt tænkt anvendt i en situation, hvor en lejer af en bolig eller af et erhvervslejemål skal kunne nettoafregne egetforbrug fra et elproducerende anlæg, som er ejet af udlejer, men tilsluttet direkte i den enkelte lejers forbrugsinstallation. Denne model vil typisk kunne anvendes i rækkehuse, tæt-lav-bebyggelser og fritliggende lejerboliger, men vil også kunne finde anvendelse i etageejendomme, hvor afgrænsede solcelleanlæg på bygningens tag tilsluttes direkte til de enkelte lejemåls forbrugsinstallationer og afregnes individuelt.

Det fremgår af den foreslåede bemyndigelse, at det er en betingelse for at kunne blive fritaget for betalingen, at elektriciteten er produceret på et anlæg, som anvender energikilder omfattet af VE-loven. Det fremgår af § 2, stk. 2, i VE-loven, at der ved vedvarende energikilder bl.a. forstås vindkraft, vandkraft, biogas, biomasse, solenergi, bølge- og tidevandsenergi samt geotermisk varme. Ministeren har endvidere i § 2, stk. 3, i VE-loven hjemmel til at fastsætte regler om, hvilke energiformer som kan betegnes som vedvarende energikilder.

Herudover er det en betingelse, at elproduktionsanlægget er etableret i tilknytning til forbrugsstedet. Herved forstås, at

der kan fastsættes regler om, at elproduktionsanlægget skal være tilsluttet i lejerens forbrugsinstallation eller skal være beliggende på forbrugsstedet. Det svarer til de krav, som allerede er fastsat for egenproducenter, som ejer vindmøller og solcelleanlæg, jf. bekendtgørelse nr. 1068 af 16. november 2012 om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet.

Endelig sker fritagelsen under nærmere angivne betingelser, som fastsættes af ministeren. Det kan bl.a. fastsættes, hvilke anlæg det drejer sig om. Det bemærkes i den forbindelse, at muligheden for fritagelse for betaling efter § 8 a kun vedrører pristillæg m.v. til miljøvenlig elproduktion og ikke f.eks. udgifter til forsknings-, udviklings- og demonstrationsprojekter efter § 29 i lov om elforsyning. Ministerens mulighed for fritagelse efter § 8 a er derfor ikke begrænset til elproduktionsanlæg med en begrænset eleffekt eller elproduktion. Se modsat forslag til ændring af § 8 b i lov om elforsyning, jf. dette lovforslags § 4, nr. 2.

Til nr. 2

(§ 8 b)

Med forslaget fastslås klima-, energi- og bygningsministerens adgang til at fastsætte regler, som udtrykkeligt giver lejere mulighed for fuld fritagelse for at betale beløb til dækning af omkostninger ved gennemførelse af de offentlige forpligtelser som nævnt i § 8, stk. 1, i forhold til egetforbruget af elektricitet. Herved kan lejere af boliger blive sidestillet med ejere af ejerboliger og andelshavere i forhold til muligheden for nettoafregning på baggrund af elektricitet fra særligt solcelleanlæg. Bestemmelsen er særligt tænkt anvendt i en situation, hvor en lejer af en bolig eller af et erhvervslejemål har et mindre elproducerende anlæg, som er ejet af udlejer, tilsluttet direkte i lejers forbrugsinstallation. Ændringerne svarer til forslaget til ændring af § 8 a, stk. 1, som er nærmere beskrevet i dette lovforslags § 4, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Muligheden for fritagelse for betaling i § 8 b er dog modsat § 8 a ikke begrænset til pristillæg m.v. til miljøvenlig elproduktion, men vedrører alle de offentlige forpligtelser, som er nævnt i § 8, stk. 1. Til gengæld er bemyndigelsen begrænset til elproduktionsanlæg med en begrænset eleffekt eller elproduktion.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Gældende formulering

Lovforslaget
§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1390 af 23. december 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, foretages følgende ændringer:

§ 2...

c) fremstilles på elproduktionsanlæg omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, i lov om fremme af vedvarende energi, og som direkte forbruges af producenten,

...

Stk. 3. Elektricitet, der er produceret på anlæg omfattet af stk. 1, litra c, kan afregnes på timebasis efter regler fastsat i medfør af lov om elforsyning.

§ 45. For andre leverancer fra udlejeren til opvarmning, herunder el og gas, finder reglerne i §§ 36-44 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Reglerne i § 37, stk. 2, 4 og 5, finder endvidere anvendelse for så vidt angår elektricitetsmålere, såfremt udlejeren leverer el til andet formål end opvarmning.

1.§ 2, stk. 1, litra c, affattes således:

»c) fremstilles på elproduktionsanlæg ved anvendelse af vedvarende energikilder i form af vindkraft, vandkraft, biogas, biomasse, solenergi, bølge- og tidevandsenergi samt geotermisk varme, og som direkte forbruges af elproducenten eller af en lejer i en udlejningsejendom, når anlægget er placeret i forbindelse med udlejningsejendommen, og den udlejede ejendom udlejes af elproducenten,«.

2.§ 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Stk. 1, litra c, finder anvendelse for et nærmere opgjort forbrug af elektricitet fra det kollektive elnet. Omfanget af forbruget svarer til den produktion af elektricitet fra elproduktionsanlægget, jf. stk. 1, litra c, der leveres til det kollektive net, og som opgjort inden for hver time ikke overstiger elproducentens og lejerenes forbrug af elektricitet fra det kollektive elnet i samme tidsrum.«

§ 2

I lov om leje, jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 11. august 2010, som ændret ved § 148 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 1611 af 22. december 2010, § 1 i lov nr. 517 af 5. juni 2012 og § 1 i lov nr. 270 af 19. marts 2013, foretages følgende ændringer:

1.§ 45, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:

»For andre leverancer fra udlejeren til opvarmning, herunder el og gas, samt for udlejerenes leverance af el til lejerenes forbrug i lejemålet til andet end opvarmning, finder reglerne i §§ 36-44 tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

Stk. 3. Udlejeren kan uanset stk. 1 og 2 kræve, at lejeren fremtidig betaler elektricitetsudgifter på grundlag af afregningsmålere direkte til elselskabet. Ændringen kan gennemføres med 6 ugers varsel. For leverancer af elektricitet til opvarmning kan ændringen gennemføres med 6 ugers varsel til et varmeregnskabsårs begyndelse.

...

Stk. 6. Beløb efter stk. 5 har samme fortrinsret i ejendommen som ejendomsskatter. Beløbene kan inddrives efter de regler, der gælder for inddrivelse af ejendomsskatter.

§ 46. ...

Stk. 6. Ændringer af betalingsbetingelserne for elektricitet efter § 45, stk. 3, gælder uanset modstående tidligere aftale.

§ 60. Reglerne i § 54, stk. 2, 5 og 6, 1. pkt., finder endvidere anvendelse, for så vidt angår elektricitetsmålere, såfremt udlejeren leverer el til andet formål end opvarmning.

...

§ 8 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at elforbrugere, der helt eller delvis selv producerer den elektricitet, de selv forbruger, under nærmere angivne betingelser kun skal betale pristillæg m.v. som nævnt i §§ 58, 58 a og 58 b i denne lov og §§ 36-50 i lov om fremme af vedvarende energi i forhold til det elforbrug, som aftages gennem det kollektive elforsyningsnet. Ministeren kan herunder fastsætte, at reglerne kun gælder for anlæg, som var i drift den 12. april 2000.

2. I § 45, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, ændres »*stk. 1* og *2*« til: »*stk. 1*«.

3. I § 45, *stk. 6*, der bliver *stk. 5*, ændres »*stk. 5*« til: »*stk. 4*«.

4. I § 46, *stk. 6*, ændres »*stk. 3*,« til: »*stk. 2*,«.

§ 3

I lov om leje af almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 11. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1611 af 22. december 2010, § 3 i lov nr. 517 af 5. juni 2012, § 2 i lov nr. 518 af 5. juni 2012 og § 2 i lov nr. 273 af 19. marts 2013, foretages følgende ændring:

1. § 60, *stk. 1*, affattes således:

»For udlejers levering af el til lejerens forbrug i lejemålet til andet end opvarmning finder reglerne i §§ 52-59 tilsvarende anvendelse.«

§ 4

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 576 af 18. juni 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 1390 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 a, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, under nærmere angivne betingelser, i samme omfang som efter 1. pkt., kan fritages for betaling af pristillæg m.v. for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på elproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energikilder omfattet af lov om fremme af vedvarende energi, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet.«

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes elforbruget og elproduktionen skal måles og opgøres. Udgifterne til målingen afholdes af elproducenten

§ 8 b. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at elforbrugerne ikke skal betale beløb til dækning af omkostninger ved gennemførelse af de offentlige forpligtelser som nævnt i § 8, stk. 1, der modsvarer den del af deres elforbrug, som de selv producerer på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset effektfølelse eller elproduktion. Ministeren kan fastsætte regler om betingelser for undtagelse fra betalingsforpligtelsen, herunder om grænser for størrelser af produktionsanlæg og produktioner.

2. I § 8 b indsættes efter 1. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, kan fritages for den i § 8, stk. 1, nævnte betalingsforpligtelse for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset effektfølelse eller elproduktion, som anvender vedvarende energikilder omfattet af lov om fremme af vedvarende energi, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet.«

§ 5

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.